

HÚSVÉT 3. VASÁRNAPJA**C év**

1– 4 oldal

Olv.: ApCsel 5,27b-32.40b-41 – Jel 5,11-14 – Jn 21,1- 19
 A főhatalom átadása Péternek

KOZMA IMRE OH ATYA SZENTMISÉJÉRŐL***Szentmise bevezetése***

Isten hozta a Testvéreket!

Húsvét utáni időben vagyunk. Ezek a vasárnapok alkalmasak arra, hogy elgondolkodjunk, ***mi az Egyház küldetése?*** Az Egyház húsvéti Egyház! Nekünk, Európában élő keresztényeknek komolyan el kell gondolkodni küldetésünkön! Arra különösképpen is figyeljünk:

Jézus mindig ott áll az életünkben!

Mindig Felé fordulhatunk, ahogy az apostolok, akik nehezen ugyan, de fölismerték Őt, Aki várta őket a tó partján. Önvizsgálatunkban kérjük a kegyelmet, hogy az életünkben jelen levő ***Jézust fölismerjük***, el ne vétsük! Tartsunk bűnbánatot!

Szentbeszéd

Kedves Testvérek!

A húsvét utáni vasárnapok a húsvéti eseményekkel foglalkoznak. Ez a döntő! Ezekre az eseményekre mindig hivatkozhatunk az új Egyház elindulásában, az új Egyház életében. Múlt vasárnap arról elméltünk, hogy az első keresztények közössége milyen vonzó volt. Ma menjünk vissza és kutakodjunk Jézus szándékával kapcsolatosan.

Jézus azt akarja, hogy földi életünket
 azok az értékek határozzák meg,
 amelyeket Isten elgondolt!
 Ha az ember ezekhez az értékekhez igazodik,
akkor kiteljesedik az élete!

Ezek az értékek normák! A legősibb ószövetségi norma a tízparancsolat. Aki ehhez igazodik az nagyjából úton van. Aki ezt elveti, az abnormális, nem normakövető. Az ember földi életét is megzavarja.

***Amikor Jézus apostolokat választ, akkor azt mondja nekik:
 „Jöjjetek, Én emberhalászokká teszek titeket!”***

Jézus azzal bízta meg az apostolokat, hogy a világból minél több embert hívjanak el, minél több embert gyűjtsenek össze, hogy ezek az emberek egymással közösségben legyenek. Ez a közösség akkor valósul meg, ha az emberek fölismerik az isteni értékeket és ezekhez igazodnak. Jézus ezért hívta el a tanítványokat!

Az isteni értékeket jelenítsük meg a világban!

Igen sokszor helytelen fogalmakat alkotunk magunknak a világról. Pál apostol ragyogóan fogalmazta meg, mikor azt mondta:

„A világban élünk, de nem a világnak élünk!”

Ez a lényeg! Jézus, amikor elhívja az apostolokat a világból, akkor nem azt mondja: legyetek szembe a világgal. Nem szabad ezzel a világgal szembe lenni. Ez a világ nagyon szép, ez a világ nagyon jó. Jézus bennünket is hív, - ahogy az apostolokat hívta, - de nem azt mondja: szegüljete szembe a világgal. Dehogy! Jézus azt akarja, hogy ne kövessük a világ profán gondolkodását. Az evangéliumban is lépten-nyomon találkozunk *a jó és a rossz* harcával. Egy másik páros a *profán és a szent*. Jézus azt akarja, hogy az ember maga ne profanizálódjon. A világnak önmagában nincs értékrendje, a természet rendje szerint létezik.

Mi emberek adunk értékrendet a világnak a szerint,
ahogy a mi értékrendünk érvényesül a világban!
Ha ez az értékrend nem érvényesül a világban,
akkor profanizálódunk, vagyis fölmondjuk Jézus meghívását.

*Jézus arra hív bennünket,
hogy az isteni értékeket, a keresztény értékeket
jelenítsük meg ebben a világban!
Ez a hivatásunk!*

Az üdvösség a mi mindennapi életünk!

A régi katekizmusok nagyon egyszerűen fogalmazták meg az igazságokat, az ember küldetését: „Azért vagyunk a világon, hogy Istent megismerjük, egymásnak szolgáljunk és ez által üdvözlünk!”

Az üdvösség nem valami mindeneken túli!
Az üdvösség a mi mindennapi életünk!
Mindennapi életünk az üdvösségben teljesedik ki!

***Akkor üdvösséges az életünk ma 2013. április 14-én,
ha van fogalmunk az Istenről
és egymással szeretetkapcsolatban vagyunk!***

A profán világ nem ismeri az Istent!

Mit jelent az, hogy profán az életünk? Azt jelenti, hogy magunknak élünk. Nem ettől szenved a világ? A civilizált **Európa** különösen ettől szenved. Ilyenekre hivatkoznak: az európai értékrend szerinti. Mi az értékrendje Európának, tudja valaki? Mondja meg nekem, mert én nem tudom mi az értékrendje Európának, az Európai Uniónak. Elhagyta az Istent, kitépte gyökerestül a kultúráját, a civilizációját. Ezek után hol vannak még értékek? Egyetlen gondolat határozza meg az európai életet: az egyéni érdek. Ez azt jelenti, hogy az európai kereszténység nem ismeri az Istent. Idegen lett számára az Isten.

Mint a szegény, szerencsétlen **apostolok**. Jön a húsvét előtti tragédia. Nem tudnak mit kezdeni Jézus föltámadásával. Menekülnek Jeruzsálemből. Visszamennek oda, ahonnan Jézus elhívta őket és megvakulnak. Ott áll Jézus a parton, akivel évekig együtt éltek és nem ismerik föl.

Az **a világ**, az az ember, aki belemerül az e világi gondolatokba, az e világi kérdésekbe, az csak magával van elfoglalva. A világ nem ismeri az Istent. Megvakult. A baj az, hogy közben egymással sem tudunk mit kezdeni.

Szálljunk szembe a világ értékrendjével!

Gondolkodjunk el azon: mire hívott el bennünket az Isten? Vállaljuk? Amikor megkereszteltek bennünket, akkor valami vállalás történt a szülők részéről. Akiket megkeresztelnek, keresztények lesznek? Az emberek felnővekednek, aztán élnek a maguk világi életét. Nem azt kéri Jézus, hogy mi szálljunk szembe a világgal! Nem!

Jézus azt kéri tőlünk, hogy a világ értékrendjével szálljunk szembe!

Szálljunk szembe a világ istentelenségével!
Szálljunk szembe az önzésével!
Szálljunk szembe mindazokkal az erőkkal,
amelyek közös életünket akadályozzák!

A világban gyilkolják a keresztényeket!

A L'Osservatore Romano hatalmas cikkekben foglalkozik azzal, hogy az a pogány világ vélekedése, hogy az európai kereszténység nem tudja megvédeni önmagát. Sajnos van ebben igazság. Olyan példákat hoznak, hogy ma a világban gyilkolják a keresztényeket. Így van, csak mi nem is tudunk róla, mert nem itt van. Itt másképpen gyilkolnak bennünket, nem fegyverrel, nem önkéntes merénylők által, hanem más módon. Van igazság abban, hogy a kereszténység nem tudja megvédeni önmagát.

A muszlimok meg tudják védeni magukat

Ők nem engednek keresztény templomokat építeni ott, ahol ők vannak többségben. Európában a muszlimok föl vannak háborodva, ha valamilyen fajta megszorítással találkozunk a mecsetek építésénél, de építik, mert mi keresztények vagyunk. A keresztény megbocsátó, nagylelkű, türelmes. Húsz évvel ezelőtt mondta nekem egy imám Németországban: Mi nem fogjuk támadni a kereszténységet, mi csak várakozunk, mert egyszer csak az egész kereszténység úgy hullik az ölünkbe, mint az érett gyümölcs a fáról. Hát hullik ölünkbe a kereszténység.

Miért nem tudja megvédeni magát a kereszténység?

A muszlimban hatalmas **áldozatkészség** van. Még az életét is odaadja, hogy a maga értékeit hordozza és védje. Mi keresztények erre nem vagyunk hajlandók! A gyengeségünk itt van! Az elhivatottságunkból inkább visszamegyünk a világba és alkalmazkodunk, hasonulunk a világhoz. ***A keresztények úgy gondolkodnak, mint a hitetlen világ!***

A küldetésünk csodálatos! Vállaljuk?

A renegát apostolok példája nyomán gondolkodjunk el azon: hajlandók vagyunk-e elvállalni küldetésünket, amelyre Jézus meghívott bennünket, amikor megkeresztelkedtünk. Az embernek felnőtt korában magának kell tudatosítania, hogy mit jelent ez a küldetés.

Csodálatos a küldetésünk!

***Arról szól, hogy értékek határozzák meg
az önzetlen gondolkodásunkat, az egymással való kapcsolatunkat!***

Az igazság, szeretet, alázat mindent meghatároz!

Ilyen egyszerű! Vagyis a mi küldetésünk arról szól, amire mindenki a szíve mélyén vágyakozik. Péter példája nyomán, az apostolok magatartására figyelve ez a küldetés azt jelenti, hogy Jézus ránk bízta hatalmát. A keresztényeknek hatalmuk van! Ez a hatalom azt jelenti, hogy szolgálhatunk! Szolgálhatjuk egymás életét!

***Krisztus rábízta Péterre, az apostolokra, az Egyházra az ő hatalmát,
rábízta az ő igazságát, az ő szeretetét, az ő alázatát!
Ez a három mindent meghatároz: igazság, szeretet, alázat!***

Az igazság!

Nem más, mint egységesítő erő! „Te Péter vagy és erre a sziklára építem Egyházamat!” Sokféleség az egységben! Ez a küldetésünk, megvalósítani sok emberből az egységet. Közösséget létrehozni! Ha csak a sokféleség marad, az züllés, ha csak az egységet hangsúlyozzuk, akkor félő, hogy zsarnokság lesz a vége.

Az egységet csak az igazságban lehet létrehozni,
szemben a hazugsággal!
Az egységet csak a világosságban lehet létrehozni,
szemben a sötét üzelmekkel!

A szeretet!

Jézus ránk bízta szeretetét! Nem ránk erőltet valamit, hanem föl kínálja szeretetét! Ha mi ezt elfogadjuk, akkor az életünkkel úgy kapcsolódunk a másik emberhez, mint akinek az életét szolgáljuk, mint akiért vagyunk!

Csak ez jelent üdvösséges mindennapokat!

Az alázat!

A harmadik a hatalom, amit vagy alázatban hordoz valaki, vagy istentelen, embertelen. Mit mondott Pilátus? „Hatalmam van fölötted.” Jézus azt mondta: „Nem volna, ha onnan fölülről nem kaptad volna!” Az ember nagy kísértése, ha hatalomban van, székben ül, akkor azt hiszi isten és azt csinálhat, amit akar. Pilátus is így tett. Tudta, hogy Jézus ártatlan, de hatalma volt ahhoz, hogy Barabást válassza Jézussal szemben. Ez a hatalom Isten nélkül! Ez a hatalom alázat nélkül, amikor valaki nem tudatosítja magában, hogy ez a hatalom nem erő!

Ez a hatalom szolgálat!

Akinek hatalma van, az lehetőséget kapott arra, hogy a többiekkel jót tegyen!

Jézus elhívott bennünket

***és azt várja tőlünk, hogy ebben a világban - ami e világi világ –
egy túlvilágnak, egy istenes világnak az arculatát alakítsuk ki!***

Az ember nem kicsinyesen, önző magának él, hanem egymásért élünk!

Ez a küldetésünk! Ne dezertáljunk, ne fussunk el!

Vállaljuk ezt a gyönyörű küldetést!

+ A M E N +

Imaszándék a Mi Atyánkhoz

Kedves Testvérek!

Ebben az imádságban mindenki kicsit faggassa önmagát: Hogy áll az Isten szeretetével? Az evangéliumban Jézus azt kérdezi Pétertől: „Te jobban szeretsz Engem, mint a többiek?” Hogy válaszolt Péter? Nagyon figyelemre méltó! Nem azt mondja, hogy igen, én jobban szeretlek Téged, mint a többiek. Nem is azt mondja, hogy én Téged nagyon szeretlek. Hanem azt mondja: „Te tudod, hogy szeretlek Téged!” Ha idáig eljutna mindenki: Te tudod, hogy

s
z
e
r
e
t
l